Klachtnummer 2025-014

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klaagster] (verder: klaagster) en [klager] (verder: klager) verder gezamenlijk: klagers, ouders van [leerling], ten tijde van de klacht leerling van [school] te [vestigingsplaats] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De landelijke klachtencommissie voor het katholiek en protestants christelijk onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 27 januari 2025 van klagers het ingevulde klachtenformulier met een klachtomschrijving ontvangen. Op 9 maart 2025 heeft de Commissie een aanvulling op de klacht ontvangen. De klacht van klagers is gericht tegen [teamleider], teamleider bovenbouw Havo (verder: de teamleider).
De Commissie heeft op 3 april 2025 van mr. K van der Haas namens de teamleider en [directeur-bestuurder], de directeur-bestuurder van het bestuur (verder: de directeur-bestuurder) een verweerschrift ontvangen. De teamleider en de directeur-bestuurder worden verder gezamenlijk aangeduid als verweerder.
Op 18 april 2025 heeft de Commissie van klagers een nadere reactie op het verweerschrift ontvangen.

Klagers en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten tijdens een besloten hoorzitting op 19 mei 2025. Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:
- klagers;
- de teamleider;
- [directeur], directeur van de school (verder: de directeur);
- de directeur-bestuurder;
- mr. A.H.M. Agbakuru-van Bavel, gemachtigde van verweerder.

II. Feiten en omstandigheden

[leerling] zat op het moment van indiening van de klacht in klas 4 Havo van de school.

[leerling] is gedurende zijn schoolloopbaan betrokken geweest bij verschillende incidenten, die hebben geleid tot het maken van nadere afspraken en/of sancties.

Op zaterdagavond 11 januari 2025 hebben vier leerlingen waaronder [leerling] een aantal medeleerlingen en docenten gebeld en zich in die gesprekken voorgedaan als een docent. Één van de leerlingen die op die avond is gebeld was leerling X, die door hen op bijzonder kwetsende wijze refererend aan haar geaardheid is bejegend.

[leerling] is vanwege dit incident door de teamleider bij zijn brief van 15 Januari 2025 voor vijf dagen (16, 17, 29, 30 en 31 januari 2025) geschorst.

Bij mail van 16 januari 2025 hebben klagers bij de directeur bezwaar aangetekend tegen de opgelegde schorsing.

Op 17 januari 2025 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen [leerling] en de teamleider in aanwezigheid van klaagster.

Op 31 Januari 2025 heeft in het kader van het door klagers ingediende bezwaar tegen de schorsing een gesprek plaatsgevonden tussen klagers, de teamleider, de directeur en de leerplichtambtenaar. In dat gesprek is klagers verteld dat [leerling] zijn schoolloopbaan niet meer op school kan vervolgen en zijn hen drie mogelijke oplossingsrichtingen voorgesteld.

Op 3 februari 2025 hebben klagers twee klachten ingediend bij de directeur-bestuurder. Één klacht zag op de aan [leerling] opgelegde schorsing en zijn daaropvolgende verwijdering van school; de tweede klacht was gericht tegen de teamleider.

Bij brief van 4 februari 2025 heeft de teamleider de inhoud van het gesprek van 31 januari 2025 aan klagers bevestigd en hen tevens medegedeeld dat de schorsing met vijf dagen is verlengd tot en met 7 februari 2025.

Op 6 februari 2025 hebben klagers bij de directeur-bestuurder een klacht ingediend tegen de directeur als eindverantwoordelijke voor het schorsingsbesluit. Omdat deze klacht inhoudelijk identiek was aan de eerdere klacht, heeft de directeur-bestuurder deze klacht buiten beschouwing gelaten.

Bij brief van 20 februari 2025 heeft de directeur-bestuurder naar de klagers gereageerd. De klacht werd door hem op beide onderdelen ongegrond geacht, zij het dat hij wel opmerkte dat in de schorsingsbrief ten onrechte de directeur en niet hij was opgenomen als functionaris bij wie een bezwaar tegen de schorsing kan worden ingediend. Tevens werd in de brief opgemerkt dat van een permanente verwijdering geen sprake is geweest.

III. Standpunt van klagers

De klacht van klagers, zoals zij die in de stukken naar voren hebben gebracht en ter zitting hebben toegelicht, komt zakelijk weergegeven en voor zover relevant neer op het volgende.

Klagers lichten toe dat [leerling] op school regelmatig betrokken is geraakt bij incidenten en dat hij daarop ook is aangesproken en/of is gesanctioneerd. In het afgelopen jaar hebben zich tot het incident van 11 januari 2025 slechts een tweetal kleine incidenten voorgedaan.

Op 11 januari 2025 heeft [leerling] samen met drie anderen voor de lol een aantal medeleerlingen en docenten gebeld. Leerling X was een van de leerlingen die door [leerling] is gebeld waarbij hij zich heeft voorgedaan als een docent. In tegenstelling tot wat verweerder beweert, heeft [leerling] zich naar haar toe echter niet op kwetsende wijze over haar geaardheid uitgelaten. Dat is pas gebeurd toen de telefoon door één van de andere drie andere leerlingen werd overgepakt en het gesprek helaas een andere wending kreeg.

Klagers keuren dit uiteraard niet goed en zij hebben in het gesprek van 31 januari 2025 dan ook erop aangedrongen dat er zo snel mogelijk een gesprek plaatsvindt met alle betrokkenen, waaronder leerling X.

Klagers zijn het er niet mee eens dat een schorsing aan [leerling] is opgelegd. Zij vinden deze maatregel niet proportioneel omdat het incident heeft plaatsgevonden buiten de school en [leerling] leerling X niet op kwetsende wijze heeft aangesproken of uitgescholden. Daarnaast heeft er ook geen hoor en wederhoor plaatsgevonden. Toen klaagster op 15 januari 2025 door de teamleider werd gebeld dat [leerling] tezamen met de andere drie leerlingen werd geschorst in verband met het incident van 11 januari 2025, was [leerling] ziek thuis. De teamleider vond het niet nodig om hem te spreken omdat hij inmiddels de andere drie leerlingen had gesproken en het voor hem duidelijk was. Als [leerling] hem nog wilde spreken, dan was dat mogelijk op 17 januari 2025.

Op 17 januari 2025 heeft een gesprek tussen [leerling] en de teamleider plaatsgevonden in aanwezigheid van klaagster. De teamleider weigerde haar aanwezigheid in eerste instantie. Pas nadat zij de teamleider wees op de mentale veiligheid van haar zoon, die bovendien ook minderjarig was, mocht zij plaatsnemen. Klaagster werd daarbij echter uitdrukkelijk verzocht niet te spreken. Ter zitting heeft klaagster desgevraagd toegelicht dat [leerling] in het gesprek niet voldoende is gehoord omdat er door de teameider tijdens dat gesprek alleen werd gezonden. Ook sprak de teamleider met stemverheffing.

Op 31 januari 2025 heeft op klagers aandringen een gesprek met onder andere de directeur-bestuurder plaatsgevonden. Groot is de verbazing van klagers als zij van de zijde van de school vernemen dat [leerling] permanent van de school wordt verwijderd omdat er sprake zou zijn van een heel dossier met voorvallen. Aan klagers zijn in het gesprek drie keuzes gegeven voor het vervolg:

1) [leerling] gaat stage lopen tot het einde van het schooljaar in aanloop naar een overstap naar het MBO met ingang van het nieuwe schooljaar,
2) [leerling] stapt over naar een andere school, of
3) [leerling] volgt thuisonderwijs.

Voor klagers was daarmee duidelijk dat [leerling] niet meer welkom was op school. Opties 2 en 3 voelden voor hen als een permanente verwijdering.

Klagers verwijten de teamleider en de directeur dat er voor de schorsingsbeslissing geen hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden en dat er niet naar [leerling] en hen is geluisterd. Klagers voelden zich daarentegen door de directeur-bestuurder wel gehoord, hij stelde hen vragen en vroeg ook door.

Verder beklagen klagers zich over het onprofessionele gedrag van de teamleider. [leerling] viel vanaf zijn vierde schooljaar onder de teamleider. Sindsdien hebben zich een aantal incidenten met deze teamleider voorgedaan.

- In november 2023 is [leerling] met een aantal anderen uit de wiskundeles gestuurd. Hij mocht pas weer terugkeren nadat een gesprek met de teamleider had plaatsgevonden. Dat gesprek heeft uiteindelijk pas plaatsgevonden na aandringen van klagers. Er is naar aanleiding van dat gesprek door de teamleider een contract opgesteld dat de nodige slordigheden bevatte. Klagers hebben kennisgenomen van het standpunt van verweerder dat dit klachtonderdeel niet ontvankelijk moet worden verklaard. Klagers zijn het daarmee niet eens omdat het verleden van [leerling] op school mede ten grondslag is gelegd aan zijn permanente verwijdering.
- De teamleider heeft [leerling] zijn telefoon een aantal keer ingenomen. Er is een escalatie geweest vlak voor een toetsweek. Klagers hebben [leerling] toen opgedragen om de telefoon thuis te laten zodat hij daarmee niet gepakt kon worden. Het afpakken van de telefoon door de teamleider/thuis moeten laten van de telefoon, ontnam hem een deel van zijn sociale leven.
- [leerling] heeft regelmatig moeten nablijven in een speciaal nablijfuur dat na het 7e uur plaatsvond. In dat uur moest hij de schoolregels opschrijven. Klagers vinden dat niet van deze tijd

en bovendien pedagogisch onverantwoord omdat het voor een leerling beschadigend en demotiverend werkt.
- De teamleider heeft zich schuldig gemaakt aan het selectief straffen van [leerling]. Van andere leerlingen hebben de ouders vernomen dat wanneer zich incidenten op school voordeden [leerling] per definitie erop werd aangesproken door de teamleider. Als voorbeeld wordt door klagers genoemd het meenemen van een jas in het lokaal waar [leerling] als enige op is aangesproken terwijl anderen hun jas eveneens in het lokaal hadden meegenomen.
- De teamleider heeft klagers continu gedreigd met het schorsen van [leerling]. In de mail van 16 februari 2024 werd door de teamleider een externe schorsing aangekondigd en werd door de school tevens ter discussie gesteld of [leerling] in geval van onvoldoende punten het jaar over mocht doen op school. Dat is een keuze die is voorbehouden aan de leerling en niet aan de school.
- [leerling] had niet voldoende punten om het vierde schooljaar over te gaan. De teamleider vond het niet wenselijk dat hij het jaar over deed. Dat is echter niet aan de school om te bepalen of een leerling al dan niet gewenst is.
- Op 31 Januari 2025 is klagers eenzijdig meegedeeld dat de school [leerling] permanent wilde verwijderen. De klacht die klagers hebben ingediend bij de directeur-bestuurder is door hem gegrond verklaard omdat de school niet zelfstandig kan beslissen over een permanente verwijdering zonder dat de directeur bestuurder daarin betrokken wordt.

Klagers willen erkenning dat de school niet juist heeft gehandeld. [leerling] heeft daardoor emotioneel onder druk gestaan en daar schadelijke effecten van ondervonden.

IV. Standpunt van verweerder

Verweerder heeft in zijn verweer en ter zitting, zakelijk weergegeven en voor zover relevant, het volgende naar voren gebracht.

Verweerder stelt dat [leerling] al langer ongewenst gedrag liet zien. Hij is hier vele malen op gewezen en er volgden ook sancties. Ook met klagers is gesproken over de incidenten en het gedrag van [leerling].

Op zaterdagavond 11 Januari 2025 heeft zich opnieuw een incident voorgedaan. [leerling] belde die avond met drie andere leerlingen anoniem naar een aantal andere leerlingen waarbij zij zich voordeden als een leerkracht. Één van de leerlingen die werd gebeld was leerling X, die vanwege haar geaardheid op een bijzonder kwetsende wijze door hen werd beledigd. Er vielen termen als: vieze pot, kanker lesbie en lekker opdonderen. Daarmee hebben deze vier leerlingen de veiligheid van de betreffende leerling geschaad. Het voorval heeft daarnaast ook impact gehad op de veiligheid in de klas en op school, mede door de wijze waarop door hen later hierover op school werd gesproken. Ook hebben deze vier leerlingen diezelfde avond bij een aantal docenten de voicemail ingesproken.

Het incident van 11 januari 2025 en de daardoor ontstane onveiligheid bij leerling X, heeft verweerder doen besluiten [leerling] op 15 januari 2025 voor vijf dagen (16, 17, 29, 30 en 31 januari 2025) te schorsen. Op 31 januari 2025 heeft een gesprek plaatsgevonden met klagers waarin van de zijde van de school aan klagers is uiteengezet dat een terugkeer van [leerling] op school op de lange termijn niet wenselijk is. De door de school benoemde opties vielen bij klagers verkeerd waarna zij boos het gesprek hebben verlaten.
Nadat klagers op 3 februari 2025 een klacht hebben ingediend bij de directeur-bestuurder over het schorsingsbesluit, de inhoud van het gesprek van 31 januari 2025 en het onprofessionele handelen van de teamleider, heeft op 5 februari 2025 een gesprek met klagers en de directeur-bestuurder plaatsgevonden. In dat gesprek is klagers de gelegenheid geboden om hun klachten toe te lichten. In

dat gesprek vertelden klagers de directeur-bestuurder ook dat zij graag zouden zien dat [leerling] een plek op het MBO krijgt. Er is toen aan klagers het aanbod gedaan om de decaan van de school de mogelijkheden voor een snelle inschrijving op het MBO te laten onderzoeken. Van dat aanbod is door klagers echter geen gebruik gemaakt.

Op 6 februari 2025 is door klagers een nieuwe klacht ingediend tegen de directeur. Deze klacht was echter identiek aan de klacht tegen de teamleider en ook tegen hem gericht. Aangezien deze klacht geen nieuwe informatie bevatte, heeft de directeur-bestuurder deze klacht niet meegenomen in zijn beoordeling van klagers klachten. Bij brief van 20 februari 2025 heeft de directeur-bestuurder klagers zijn oordeel gestuurd.

Met betrekking tot de klachten die klagers aan de Commissie hebben voorgelegd, merkt verweerder als volgt op.

Schorsing en verwijdering
Aan het schorsingsbesluit lag het ernstige wangedrag dat op 11 januari 2025 heeft plaatsgevonden ten grondslag. De teamleider heeft wel degelijk gebeld met de klagers en de betrokken leerlingen en geprobeerd om iedereen te horen. [leerling] was echter ziek, daarom heeft hij gebeld en de mogelijkheid geboden voor een gesprek op 17 Januari 2025.
Desgevraagd heeft de teamleider ter zitting opgemerkt dat hij niet heeft gewacht met het opleggen van een schorsing aan [leerling] tot na het moment dat hij [leerling] had gesproken omdat het incident dusdanig ernstig was en het niet alleen had geleid tot onveiligheid bij leerling X maar ook onveiligheid bij andere leerlingen en docenten. Daarbij kwam dat de teamleider voorafgaand aan de schorsingsbeslissing wel onderzoek had gedaan naar het incident en dat onderzoek inmiddels ook had geleid tot schorsing van de drie andere betrokken medeleerlingen. De teamleider wilde ook ongelijkheid vermijden. Ook de directeur heeft contact gezocht met klagers en bij hen aangedrongen op een gesprek tussen [leerling] en de teamleider. Dat gesprek heeft vervolgens op 17 januari 2025 plaatsgevonden in aanwezigheid van klaagster.

De teamleider heeft ter zitting uitgelegd dat hij niet wist niet dat klaagster bij het gesprek van 17 januari 2025 aanwezig zou zijn, hij was daardoor overvallen. De teamleider heeft niet ervaren dat het gesprek eenzijdig was. Hij heeft [leerling] de mogelijkheid gegeven om zijn verhaal te doen. De directeur heeft ter zitting nog aangevuld dat hij tijdens het telefonisch contact dat hij had met [leerling] hem heeft gevraagd zich eerst bij hem te melden. Toen [leerling] niet kwam, is de directeur naar hem op zoek gegaan. Hij zat echter al bij de teamleider. De directeur licht toe dat het vaste procedure op school is om eerst de leerling horen en daarna pas contact op te nemen met de ouders.

Omdat er op 31 Januari 2025 nog steeds een onveilige sfeer op school heerste, is door de school besloten om de schorsing te verlengen. Ter zitting heeft de directeur opgemerkt dat hij zich niet herkent in het door klagers geschetste beeld met betrekking tot de sfeer van het gesprek van 31 januari 2025. De gemachtigde wijst ter zitting naar het leerlingvolgsysteem. Het incident van 11 januari 2025 was voor de school de druppel die emmer heeft doen overlopen waardoor terugkeer van [leerling] op school voor haar geen optie meer was. De directeur benadrukt dat er in het gesprek van 31 januari 2025 niet over verwijdering is gesproken. Er zijn slechts opties besproken en er is klagers gevraagd om erover na te denken. Toen [leerling] zei ik word van school getrapt, is het gesprek onbevredigd afgebroken.

Hoewel er niet over verwijdering is gesproken, kan de directeur zich achteraf wel het gevoel van [leerling] en klagers voorstellen.

Verweerder is desondanks van mening dat door de teamleider en de directeur alle stappen met betrekking tot de schorsing zijn gevolgd, dit klachtonderdeel is naar zijn mening dan ook ongegrond.

Verwijdering uit de wiskundeles
Dit klachtonderdeel dient door de Commissie naar de mening van verweerder niet-ontvankelijk dan wel ongegrond te worden verklaard omdat het incident heeft plaatsgevonden in november 2023 en klagers hun klacht op 9 maart 2025 bij de Commissie hebben ingediend. Daarmee is de voor de Commissie geldende éénjaarstermijn zoals deze volgt uit artikel 3 lid 1 van haar reglement overschreden.

Handelen door de teamleider
Klagers verwijten de temleider dat hij de telefoon van [leerling] heeft ingenomen, hetgeen pedagogisch niet verantwoord zou zijn. De school hanteert een telefoonbeleid. Dat beleid bepaalt dat telefoons, smartwatches en tablets in de kluis gaan en dat telefoons in het klaslokaal en op de lespleinen niet zijn toegestaan. [leerling] heeft zich hieraan te houden. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Buitenproportioneel en selectief straffen
Ten aanzien van het verwijt dat de teamleider [leerling] buitenproportioneel heeft gestraft, merkt verweerder op dat uit het leerlingvolgsysteem blijkt [leerling] bij herhaling gedrag heeft vertoond en incidenten heeft veroorzaakt die niet toelaatbaar zijn. Opgelegde sancties hebben geen tot weinig effect gehad, waardoor het voor de teamleider geoorloofd was om zwaardere sancties (overblijven in een speciaal overblijflokaal) op te leggen in de hoop daarmee het gedrag van [leerling] in positieve zin te veranderen. Dat is ook het geval geweest, waardoor dit onderdeel volgens verweerder ook ongegrond is.

Met betrekking tot het selectief straffen merkt verweerder op dat klagers hun standpunt baseren op van horen zeggen verklaringen van medeleerlingen. Dat zijn geen betrouwbare bronnen. Dat klagers dat idee hebben gehad, vindt verweerder overigens niet onbegrijpelijk. [leerling] heeft de afgelopen schooljaren vele incidenten veroorzaakt en zijn gedrag is weinig tot niets veranderd. Daardoor wordt hij ook meer in het vizier gehouden. Als er iets niet kan, volgen sancties. Dat wil echter niet zeggen dat er selectief wordt gestraft. Ook dit onderdeel is naar de mening van verweerder ongegrond.

Doubleren in 4 Havo
[leerling] heeft in schooljaar 2023-2024 niet voldaan aan de bevorderingsnormen. Deze normen vereisen dat een leerling om van 4 naar 5 havo bevorderd te kunnen worden gemiddeld een 6 moet hebben voor alle vakken. [leerling] stond voor al zijn vakken gemiddeld 5,81 en had bovendien 3 tekortpunten waarvan twee in de kernvakken. De beslissing om hem niet te bevorderen is dan ook terecht geweest en ook dit onderdeel daarmee ongegrond.
Ter zitting heeft de teamleider opgemerkt dat hij niet heeft gezegd dat hij [leerling] niet op school wil. Hij erkent wel dat het een zoektocht is geweest, waarbij er steeds opnieuw afspraken met hem moesten worden gemaakt.

V. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

De Commissie heeft ter zitting vastgesteld dat de klacht van klagers uiteenvalt in de volgende onderdelen:

1. klagers zijn het niet eens met de opgelegde schorsing en daaropvolgende verwijdering van [leerling];
2. klagers vinden dat het optreden van de teamleider moet worden onderzocht; en
3. klagers willen erkenning dat de school procedureel niet goed heeft gehandeld.

De schorsing en daaropvolgende verwijdering

De Commissie stelt voorop dat schorsing en verwijdering ordemaatregelen zijn die een schoolleiding kan nemen in geval er sprake is van wangedrag door een leerling. De beslissing of, en zo ja welke maatregel wordt genomen is voorbehouden aan de schoolleiding en/of het bestuur. Wel dient de oplegging van een maatregel op een zorgvuldige wijze plaats te vinden. Dit betekent dat de procedure die volgt uit de wet en de daarop gebaseerde eigen regeling moet worden gevolgd en dat een besluit moeten worden onderbouwd.

Het is de Commissie gebleken dat het bestuur met inachtneming van de wettelijke bepalingen omtrent schorsing, nadere regels voor het schorsen en verwijderen van leerlingen heeft vastgesteld. Het heeft dat gedaan in de artikelen 11.2 (schorsing) en 11.3 (verwijdering) van zijn leerlingenstatuut dat door verweerder bij zijn verweerschrift is overgelegd en ook op de website van de school te vinden is.

Schorsing
Aan [leerling] is een schorsing opgelegd in verband met het incident van 11 januari 2025. Vaststaat dat de groep waar [leerling] deel van uitmaakte, op 11 januari 2025 een aantal medeleerlingen en docenten heeft gebeld, waaronder leerling X. Dat tegen leerling X ongewenste en onacceptabele uitlating zijn gedaan waardoor zij zich onveilig heeft gevoeld, ontkennen klagers niet.

Het is de Commissie gebleken dat de schorsingsbeslissing was ingegeven door de, uit onderzoek gebleken, veroorzaakte onveiligheid bij met name leerling X. Dat [leerling], zoals klagers stellen, niet degene is geweest die zich tijdens het telefoongesprek van 11 januari 2025 op kwetsende wijze jegens leerling X heeft uitgelaten, heeft de Commissie niet kunnen vaststellen. Integendeel, uit het door klagers overgelegde verslag van de schoolpastor van 8 april 2025 dat is opgemaakt naar aanleiding van het gesprek dat op 2 april 2025 tussen [leerling] en leerling X heeft plaatsgevonden over zijn schorsing, blijkt alleen dat [leerling] in dat gesprek heeft gezegd dat hij niet degene is geweest die in de klas dingen heeft geroepen over haar geaardheid. Hij heeft niet gezegd dat hij dat (ook) niet in het telefoongesprek van 11 januari 2025 heeft gedaan. Wat uit het verslag verder duidelijk blijkt is dat leerling X zich (ook) door het gedrag van [leerling] onveilig heeft gevoeld en zij een verontschuldiging daarvoor van zijn kant heeft gemist. Aangezien dit gesprek heeft plaatsgevonden na de schorsing van [leerling] vanwege de gebeurtenissen op 11 januari 2025, leidt de Commissie uit het verslag af dat ook [leerling] zich op die bewuste avond op een wijze naar leerling X heeft gedragen die bij haar onveiligheid heeft gecreëerd. Aldus heeft de school naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid kunnen besluiten om [leerling] te schorsen.

Vervolgens dient te worden beoordeeld of de school ter zake deze schorsing zorgvuldig heeft gehandeld. De directeur-bestuurder heeft in zijn brief aan klagers van 20 februari 2025 erkend dat de schorsingsbrief een procedurele onvolkomenheid bevatte, namelijk een verkeerde verwijzing naar de functionaris bij wie bezwaar tegen de schorsing kan worden aangetekend. Dat is echter niet de enige onvolkomenheid, constateert de Commissie. Vaststaat dat [leerling] niet is gehoord voorafgaand aan de beslissing tot schorsing. Hoewel de Wet voortgezet onderwijs 2020 niet vereist dat een leerling voorafgaand aan de schorsingsbeslissing zijn zienswijze kan geven, is in het leerlingenstatuut in artikel 11.2 lid 3 wel opgenomen dat de leerling en zijn ouders te allen tijde in de gelegenheid worden gesteld hun verhaal te vertellen. Gelet op de plaatsing van dit artikellid, namelijk vóór het de bepaling dat het

voornemen tot schorsing door de teamleider wordt besproken met de locatiedirectie (artikel 11.2 lid 4), leidt de Commissie af dat het horen van de leerling en zijn ouders plaats dient te vinden voorafgaand aan de schorsingsbeslissing. Dat is uit oogpunt van zorgvuldigheid naar het oordeel van de Commissie ook het meest aangewezen moment omdat immers pas dan kan worden afgewogen of, alle omstandigheden in aanmerking nemende, een schorsing de meest passende maatregel is. Zeker in een situatie als onderhavige waarin een groep van vier leerlingen is geschorst vanwege één incident, acht de Commissie het van belang dat iedere leerling en hun ouders voorafgaand aan de beslissing worden gehoord. Juist ook vanwege het feit dat een schorsing een maatregel is die individueel aan een leerling wordt opgelegd. Iedere leerling die betrokken is bij dat incident dient daarom beoordeeld te worden op zijn eigen gedrag in het incident.

Door een verkeerde verwijzing op te nemen in de schorsingsbrief en [leerling] en zijn ouders niet voorafgaand aan de schorsing te horen, heeft de school niet in overeenstemming met haar eigen procedure, en daarmee onzorgvuldig, gehandeld. Dat [leerling] op het moment van schorsing ziek was, doet daaraan niet af. De teamleider had met het opleggen van de schorsing aan [leerling] naar het oordeel van de Commissie kunnen en moeten wachten tot na het moment dat [leerling] en klagers, op het eerste moment dat [leerling] weer op school was, hun zienswijze op de schorsing aan hem hadden kunnen geven.
Gelet op het voorgaande oordeelt de Commissie de klacht van klacht voor zover dat ziet op het niet voorafgaand aan de schorsing horen van [leerling], gegrond.

Aangezien de Commissie het van essentieel belang vindt dat het horen van de leerling en zijn ouders (in geval van minderjarige kinderen en zeker in situaties waarbij het incident niet plaats heeft binnen schooltijd maar daarbuiten, zoals in het onderhavige geval) plaatsvindt vóór de oplegging van de schorsingsmaatregel, beveelt de Commissie het bestuur aan om ervoor zorg te dragen dat in artikel 11.2 van het leerlingenstatuut expliciet wordt opgenomen dat een schorsing niet eerder aan een leerling wordt opgelegd dan nadat de leerling en zijn ouders zijn gehoord.

Verwijdering
Klagers hebben de hen in het gesprek van 31 januari 2025 voorgehouden opties over het vervolg van de schoolloopbaan van [leerling], die daarna in de brief van 4 februari 2025 ook aan hen zijn bevestigd, als een verwijdering van hun zoon van school opgevat. Verweerder heeft erkend dat hij achteraf begrijpt dat klagers dit zo hebben ervaren. Hij benadrukt echter dat er geen formele verwijderingsbeslissing is geweest.

Dat er geen formele verwijderingsbeslissing is geweest, betekent niet dat er de facto geen sprake kan zijn geweest van een verwijdering. Het is de Commissie gebleken dat op 31 januari 2025 het op school blijven van [leerling] na 7 februari 2025 (zijnde de einddatum van de verlengde schorsing) voor verweerder niet meer het uitgangspunt was, terwijl er op dat moment ook geen alternatief voor hem was. Het initiatief om uit te kijken naar een andere school voor [leerling] kwam derhalve van de school. Dat blijkt ook uit de brief van 4 februari 2025 waarin zij schrijft:
“ *Op basis van de ontstane onveiligheid door het gedrag van [leerling] en het herhaaldelijke patroon van incidenten zijn wij tot de conclusie gekomen dat een vervolg op [school] niet mogelijk is.”*

In deze beslissing van de school lag maar het oordeel van de Commissie de feitelijke verwijdering van [leerling] van school besloten. Met de inschrijving van [leerling] op een MBO school met ingang van het nieuwe schooljaar is de verwijdering van [leerling] definitief geworden.

Nu er naar het oordeel van de Commissie sprake is geweest van een schorsing die aansluitend is overgegaan in een verwijdering, had de school bij het opleggen daarvan ook moeten voldoen aan de

wettelijke en eigen regels die gelden bij het opleggen van een verwijdering. Vaststaat dat de school in de praktijk niet heeft voldaan aan de formele eisen met betrekking tot verwijdering. Daarmee heeft de school onjuist gehandeld en is het klachtonderdeel voor zover deze ziet op de verwijdering eveneens gegrond.

Het optreden van de teamleider

Klagers zijn van mening dat de teamleider zich onprofessioneel heeft gedragen. Zij noemen in dat kader een aantal voorbeelden en verzoeken de Commissie het gedrag van de teamleider te onderzoeken.

De Commissie stelt voorop dat het niet tot haar taak behoort om het gedrag van de teamleider in het algemeen te onderzoeken. Dat is aan de schoolleiding dan wel het bestuur. De Commissie kan wel beoordelen of het gedrag van de teamleider in een specifieke situatie al dan niet juist of zorgvuldig is geweest. Ten aanzien van een aantal de door klagers aangehaalde voorvallen merkt de Commissie, voor zover dat niet reeds hierboven is meegenomen, als volgt op.

Wegsturen uit de wiskundeles
Verweerder heeft zich ten aanzien van het voorval waarbij [leerling] in november 2023 door de teamleider uit de wiskundeles is gehaald, opgemerkt dat dit klachtonderdeel naar zijn mening primair niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat het klachtonderdeel buiten de voor de Commissie geldende éénjaarstermijn voor indiening van een klacht, is ingediend. Klagers zijn van mening dat nu verweerder de verlengde schorsing mede heeft gebaseerd op het verleden, zij heeft het in de brief immers over een herhaaldelijk patroon van incidenten, hij zich niet kan beroepen op niet-ontvankelijkheid.

Artikel 3 van het reglement van de Commissie bepaalt, voor zover hier relevant, dat een klacht niet ontvankelijk wordt verklaard indien de klacht niet binnen één jaar na de gedraging of de beslissing waarover wordt geklaagd wordt ingediend.

De Commissie stelt vast dat klagers hun klacht tegen de teamleider op 27 januari 2025 bij de Commissie hebben ingediend en dat het wiskunde incident naar hun eigen zeggen dateert van november 2023. Nu klagers hun klacht niet uiterlijk november 2024 hebben ingediend, verklaart de Commissie dit klachtonderdeel niet-ontvankelijk.

Telefoongebruik
De Commissie stelt vast dat er binnen de school een telefoonbeleid geldt en dat bij overtreding van de regels die gelden voor telefoongebruik, inname van de telefoon plaatsvindt. Dit beleid geldt voor alle leerlingen, en dus ook voor [leerling]. Dit onderdeel acht de Commissie ongegrond.

Overdoen van 4 Havo
De Commissie stelt vast dat klagers dit klachtonderdeel niet hebben onderbouwd anders dan door te verwijzen naar een e-mail van 11 juni 2024, terwijl verweerder uitgebreid heeft toegelicht dat de reden voor het niet bevorderen van [leerling] naar 5 Havo uitsluitend was gelegen in het feit dat hij niet voldeed aan de geldende bevorderingsnormen. Deze zijn door de school opgenomen in de informatiegids en op haar website gepubliceerd. De Commissie heeft uit de door verweerder overgelegde resultaten geconstateerd dat [leerling] niet voldeed aan de overgangsvormen zodat de beslissing om hem niet te bevorderen niet onjuist is. Dit klachtonderdeel acht de Commissie daarom ongegrond.

Buitenproportioneel en selectief straffen
De Commissie stelt vast dat klagers hun klachten op deze onderdelen niet hebben onderbouwd, terwijl verweerder deze klachten gemotiveerd hebben weersproken. Klagers hebben tegenover deze verwerping, geen argumenten ingebracht die aanknopingspunten bieden voor hun stellingen de teamleider [leerling] buitenproportioneel en selectief heeft gestraft. Daarom acht de Commissie beide klachtonderdelen ongegrond.

Continu dreigen met schorsing
De Commissie stelt vast dat klagers ook dit klachtonderdeel niet hebben onderbouwd anders dan door te verwijzen naar de mail van 11 juni 2024 van de teamleider, waarin de Commissie geen dreiging leest, laat staan een continue dreiging. Integendeel.
Dit klachtonderdeel is naar het oordeel van de Commissie dan ook ongegrond.

Erkenning dat de school procedureel niet goed heeft gehandeld

Ter zitting is gebleken dat dit klachtonderdeel ziet op de procedure rondom de schorsing en de omzetting van die schorsing in een door klagers gevoelde verwijdering van [leerling] van school. De directeur-bestuurder heeft voorafgaand aan de indiening van de klacht bij de Commissie reeds erkend dat op een aantal procedurele punten niet juist is gehandeld door de teamleider. Ook heeft hij erkend dat hij het gevoel van klagers dat bij hen op 31 januari 2025 de indruk is gewekt dat [leerling] van school zou worden verwijderd, kan voorstellen. Gelet op deze erkenning, behoeft dit klachtonderdeel daarom geen verdere behandeling. De Commissie onthoudt zich ter zake dan ook van een oordeel.

Overweging ten overvloede
Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is de Commissie duidelijk geworden dat [leerling] met enige regelmaat is aangesproken op zijn door de school als ongewenst ervaren gedrag en dat daarover ook met klagers gesprekken zijn gevoerd. De Commissie mist in het dossier echter een opbouw in ernst voor wat betreft de sanctionering van zijn gedrag. De stappen die door school zijn gezet in het sanctietraject zijn voor zowel [leerling] als klagers onnavolgbaar geweest. Aan [leerling], noch klagers, is op geen enkel moment te kennen gegeven dat bij een volgend voorval, verwijdering van school zou kunnen volgen. Dat klagers om die reden op 31 januari 2025 zich mogelijk overvallen hebben gevoeld door de hen voorgelegde opties over het vervolg van de schoolloopbaan van hun zoon en bij hen daardoor de indruk is ontstaan dat de school hun zoon niet meer op school wilde, kan de Commissie zich voorstellen. Om te voorkomen dat deze situatie zich in de toekomst opnieuw kan voordoen, beveelt de Commissie het bestuur aan om een naar ernst opbouwend sanctiebeleid vast te stellen zodat inzichtelijk is voor zowel de leerlingen en hun ouders in welke fase van het sanctieproces zij zich in voorkomende gevallen bevinden en in dat beleid ook op te nemen dat pas tot een verwijdering van een leerling kan worden overgegaan nadat hij een (laatste) waarschuwing heeft gekregen dat bij een volgend incident verwijdering volgt.

Overigens twijfelt de Commissie niet aan de intenties van de teamleider. Zijn optreden komt op de Commissie echter wel krampachtig over en zijn opmerking ter zitting dat dat het in zijn relatie met [leerling] een zoektocht is geweest bevestigt de indruk van de Commissie. Het is jammer dat de teamleider klagers niet in zijn zoektocht heeft meegenomen en ook niet met hen het gesprek is aangegaan om te bespreken hoe zij in gezamenlijkheid ervoor kunnen zorgen dat [leerling] zijn tweede jaar 4 Havo succesvol afsluit. Dat zou mogelijkerwijs een of meerdere tegen hem gerichte klachten hebben kunnen voorkomen.

VI. Het oordeel van de Commissi

De Commissie oordeelt ten aanzien van:
- klachtonderdeel 1, voor zover dat ziet op het niet voorafgaand aan de schorsing horen van [leerling]: gegrond;
- klachtonderdeel 1 voor zover dat ziet op de verwijdering van [leerling]: gegrond;
- klachtonderdeel 2 voor zover dat ziet op het uit de wiskundeles halen van [leerling] in november 2023: niet-ontvankelijk;
- klachtonderdeel 2: voor het overige: ongegrond;
- klachtonderdeel 3: onthoudt de Commissie zich van een oordeel.

De Commissie ziet tevens aanleiding voor het doen van een aanbeveling aan het bestuur.

VII. Aanbeveling aan het bevoegd gezag

De Commissie beveelt het bestuur aan om een in ernst opbouwend sanctiebeleid vast te stellen zodat het voor zowel de leerlingen en hun ouders in welke fase van het sanctieproces ze zich bevinden en neem in dat beleid ook op dat pas tot verwijdering van een leerling kan worden overgegaan nadat hij een (laatste) waarschuwing heeft gekregen dat bij een volgend incident verwijdering volgt.
Daarnaast beveelt de Commissie het bevoegd gezag aan om artikel 11.2 van het leerlingenstatuut expliciet op te nemen dat een schorsing niet eerder kan worden opgelegd dan nadat een leerling en zijn ouders zijn gehoord.

Aldus gegeven op 19 mei 2024 door mr. R.G.J. Geurts, voorzitter, drs. C.E.M. van Baar en K. Kroezen, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.L.N. Tahalele als secretaris.